

Hoş Geldin Ey Şehr İ Ramazan

– AyserÖZBAKIR · 05 Haziran 2016

Her nefes anılmaya değer tatlı bir heyecanı içimize ekerek başlıyor Ramazan.

İlk sabahında keyifli kahvaltı faslının sonu ama muhteşem sahurun da başlangıcıdır.

Gecenin bir yarısı sahur sofrasında olmanın hazzı bir başka, akşamları iftarlar bir başka.

“Bu kadar uzun günde nasıl oruç tutacağız, perişan oluruz” diye düşünüp, hasbihâlleşirken, sabah ile akşam arası gibi gelip geçiyor mübarek ay.

Tüm bunlar Allah'ın ikramıdır diye şükürümüzü çoğaltmalıyız. Bu ay açın hâlimden anlamak, ya da rabbim aç bırakmadığı için her nimete şükretmek.

İftar ve sahur saatlerinde yiyecek aşımız var diye sevinirken, olmayanları hatıra getirmenin tam da zamanıdır bana göre.

Açlığın ne kadar zor olduğunu idrak edip, aç olanlara dua ve yardım etmek, bizi aç bırakmadığı için de şükretmek açısından Ramazan en güzel bir vesiledir .

Gün ağarmadan arş-ı titreten ezan sesi, “ibadet zamanı başladı” diye haberdâr ediyor bizleri.

Akşam ezanında ise pür dikkat bekliyoruz; ha okundu ha okunacak, “işte okunuyor” diye sevinç naraları gibi çıkan seslerimiz.

Akşam ezanını duyduktan sonra ki mutluluğu da bir başka şeyle ölçmemiz ne mümkün?.

Ve sokaklar; zaman, devir, an, çağ ve bunlarla beraber değişen ‘insanlığa’ rağmen değişmeyen şeyler de var elbette.

İftar vakitleri ve sokaklarda ki sükûnet. Sokaklar boş, tüm beşer aynı anda emri yerine getirmeye gitmiş. İlâhi emre boyun eğmek için sofraların başına dolmuş. Oruçlu olursa da olunmasa da, hemen hemen kimse yok sokaklarda. Göze ilişen tek tük insanlar da koşar adım yürüyor bu heyecana yetişmeye.

Bu sessizlik dinlenecek kadar huzur veriyor insana. Ramazan eli-kolu dolu gelir, oruç tutan her eve kucak kucak dağıtır bu hediyelerinden.

Zira her akşam eller uzanmadan hiçbir nimete, dudaklar samimiyetle kımıldanmaya, eller rahmet istercesine açılmaya başlar.

Hem kendimiz, hem sevdiklerimiz, hem tüm Müslümanlar için. Bize yakıştığı gibi, kendimiz için istediklerimizi komşularımız içinde istemeliyiz.

Sanki dua etmeden açılırsa oruç, ziyan olacak. İçimiz acır. Bilirsek şayet, bu günler dua edilecek en güzel günler ve Allah oruçlunun duasını geri çevirmez.

Bu müjde daha da şevklendirir, kıpır kıpır eder içimizi. Ramazan hiçbir ay'a, hiçbir güne benzemez. Benzese bu kadar özlemlerle yolu gözlenmez.

“Elhamdülillah” sesi hangi açlığın karşısında denir Allah aşkına? Ramazan o kadar tılsımlı ki, insan aç kaldıkça şükrediyor.

Yemekler önümüzde, su bardağımızda fakat yiyip içmediğimiz sabrımıza seviniyoruz. Ramazan bizi bambaşka bir kılıfa sokuyor.

Sabır ve şükür tezgâhının üstünde oturtuyor. Ramazan her yıl geliyor, fakat ilk defa geliyormuş gibi esrarını koruyor. Tüm İslâm Âleminin Ramazan-ı şerifleri mübarek olsun...

Ayser ÖZBAKIR